

Bras de fer

Ἄπὸ τῆ μιὰ τραβοῦσε ὁ μαιευτήρας.
Ἄπὸ τὴν ἄλλη ὁ θάνατος. Διαιτητῆς

ἽΟ χρόνος. Μὲ μπράτσα δυνατότερα
Ἔκρινε τὸν ἀγώνα. Πρόσκαιρα

Τὸν κατακύρωνε καὶ στὸν γιατρό.
ἽΩς ψευδομάρτυρας ἀθανασίας.

Παραφροσύνη

Τὸ γὰρ πολὺ τῆς θλίψεως
γεννᾷ παραφροσύνην.
Καيسάριος Δαπόντες,
Κήπος Χαρίτων

Τὶς οἶδε,
Τί φαντάσθηκε
Ἦ τί εἶδε
Στὴν ἀνοικτὴ ὀπή
Χωρὶς ντροπὴ
Λόγω τῆς πείρας
του ἕνας μαιευτήρας.

Γυμνό, ὅπως γεννιέται
Τὸ παιδί ἢ ὅπως
Κι ἀπὸ τὸ σῶμα του
Ἔχει στὴν ἐκταφή
Ξεγυμνωθεῖ.
Νᾶταν αὐτὸς ὁ λόγος
Ποὺ ὡς γυναικολόγος

Μάνα εἶπε καὶ τὴ γῆ;
Μόνο νὰ μὴ
Τὸ φέρει ἢ μοίρα.
Γιὰ τὸ ἴδιο αὐτὸ παιδί
Δίχως ντροπὴ νὰ πεῖ
Καὶ τὸν νεκροθάφτη
Μαιευτήρα.

Τὸ σάκχαρο

Ὅχι δὲν πρέπει, δὲν πρέπει νὰ συναντηθοῦμε
Γιώργος Χρονᾶς,
«Ὅχι, δὲν πρέπει νὰ συναντηθοῦμε»,
Τὰ ποιήματα 1973-2008, Ὁδὸς Πανός, 2008

Τριάντα χρόνια ποῦ
Σ' ἀκούω στὸ τηλέφωνο,
Τόσο ὀλόιδια φωνή,
Σὰν κι ἡ μορφὴ σου
Νὰ μὴν ἔχει ἀλλάξει
Τριάντα χρόνια τώρα.

Πρέπει, ὅπως λέμε
Πάντα, πρέπει
Νὰ συναντηθοῦμε.
Πρέπει, ἀλλὰ πρέπει
Καὶ νὰ ἰδωθοῦμε.
Πῶς ἀλλιῶς;

Ἴσως, ὅπως τότε ποῦ
Ζαχαρώναμε κι ἔπειτα
Ἐγώ, ἀπὸ ἔρωτα,
Μὰ τώρα
Ἀπὸ σάκχαρο,
Πραγματικά τυφλός.